

Lektion 8

Den Öppna Dörren

Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig. Upp 3:20

AFFIRMATION FÖR MEDITATION

Som Fadern känner mig, så kan jag känna Fadern, genom Kristus-anden, dörren till Faderns rike. Visa Du mig vägen. [262-27]

Den Öppna Dörren

Introduktion

Vem har då lärt sig att verkligen vara samarbetsvillig med andra? Vem har förstått sig själv tillräckligt för att veta var man står i relation till sin medmänniska? Vem har fullt ut satt idealet i Honom? Vem förstorar tron på Fadern, i Sonen, så att det kan tillräknas dem som rättfärdighet? Vem har dygd och förståelse, så att de kan förstora gemenskapen i sina liv som ger tålmod om vetenskapen att man växer i nåd, genom fostran och tillrättavising av Herren dag för dag? Han är alltså den som öppnar dörren så att Han kan komma in och äta med honom! [262-28]

Precis som blommor gör sin omgivning vackrare oavsett var de befinner sig, har vi också den förmågan, till och med födslorätten, att lysa upp vår omgivning var än vi är. Varje individ har förmågan att göra världen till en bättre plats, en mer hoppfull plats där andra kan leva. Det är inte någonting utom räckhåll, det är inte heller omöjligt i världens tumult, för Gud har förberett ett sätt att möta varje livstillstånd:

Tänk på färgen, skönheten hos liljan där den växer i sin fula dynga eller som den krympande violen när den skickar ut sin färg, sin doft för att berika till och med Guds hjärta. Tänk på rosen, hur den vecklar ut sig med dagens färg och öppnar upp sig till solskenet, till regnet ... Varför kan inte folk lära sig från dem och växa i kärlek och i skönhet, oavsett hur deras miljö är? Lär dig också från blomman att där du är, kan du också göra den platsen vackrare för att just du är där, oavsett om det är här eller där eller var som helst. [5122-1]

Oavsett var vi befinner oss i medvetandet just nu, står en helhetsmodell, ett mönster av Kristusmedvetande redo att manifesteras i våra liv. Enbart det gör det möjligt att utveckla själsaktiviteterna på jorden liksom det ultimata uttrycket för våra inre jag.

I huvudsak har readingarnas lektioner i andlig utveckling getts som hjälp för att väcka upp individer till en medvetenhet om just detta

Kristusmedvetande, vilket genom var och en av oss längtar efter att uttryckas i den materiella världen. Vårt syfte, individuellt och kollektivt, är att vara kanaler för Guds aktivitet på jorden. Även om vi kan spendera eoner på jakten efter endast materiella saker kommer vi i slutändan att komma ihåg vårt arv och vår relation med det gudomliga. Detta är födslo-rätten som tillhör varje själ. Oavsett var vi befinner oss just nu, är denna manifestation av helhet och detta uttryck för *anden på jorden* vårt öde.

Ingen av oss kan motstå denna inre längtan efter något mer. Readingarna säger, att det beror på att människoartens natur är att vara sökare på vägen. Även om vår förvirring över vad vi söker kan leda oss till själviskhet, konstant kamp och till och med en känsla av att vara helt förlorade, är det Guds vilja att vi så småningom lyckas. Vi behöver bara börja leva enligt mönstret i Kristusmedvetandet och vända oss till det Gudomliga inom oss:

Så sök. För som Han har sagt: ”Sök och ni skall finna, *bulta* och det skall öppnas för er.” Vem kommer att öppna? Var kommer det att hända? *Inom ditt eget medvetande!* För *där* har Han lovat att möta dig! [1595-1]

Guds önskan är att vi blir osjälviska kanaler för Hans verksamhet på jorden. Denna medvetenhet om vår egen potential för helhet kommer som en följd av samstämmighet till Kristus väg. Genom att tona in oss till Hans vilja och sedan försöka tillämpa andliga dygder i det dagliga livet, uttrycks själskrafter i den fysiska världen. Till och med i de minsta tjänandehandlingarna kan vi börja se helhetens härlighet flyta fram ur livet. Cayce menar, att det Gudomliga ständigt står redo att komma in i våra liv, men i slutändan är det helt enkelt man själv som måste öppna dörren till det väntande medvetandet:

Inte som de gamla förmaningarna säger: Vem kan stiga upp till himlen så att vi kan få en vision eller ett meddelande, eller vem ska komma från andra sidan havet? För, se, det är i ditt eget hjärta, ditt eget medvetande, och i din egen kropps tempel Han har lovat att möta dig och Hans Ande kommer att vittna med din ande. Så den som letar efter ett tecken, eller efter en manifestation annat än den som kan komma i Hans väg, söker förgäves. För, Herren, Han står alltid vid dörren till ditt eget hjärta. Om du bara vill öppna och släppa in Honom, kommer Han att följa dig, alltid. [531-7]

Det är en Kristuslik handling, att uttrycka det bästa vi har att erbjuda inom oss själva i det dagliga livet, som öppnar dörren för Skaparen aktiviteter.

ODLA EN PERSONLIG RELATION MED GUD

Precis som Skaparen känner var och en av oss personligen, kan vi också lära känna Honom. Detta förhållande är vår födslorätt, för vi är Hans barn. Sedan tidernas begynnelse har Hans önskan varit att vi alla ska uppleva inget mindre än en ständig medvetenhet om Hans ständiga närvaro. Av den anledningen har vi försetts med ett andligt mönster - ett mönster som vi kan vända oss till för alla behov, ett mönster som gör det möjligt för Hans kärlek att flöda genom oss och in i andras liv:

... Om du vill vara min son, kommer jag att vara din Gud - Om du ropar, kommer jag att höra - Se, jag står vid dörren och bultar, jag kommer att gå in, om du frågar.” Detta är inte bara ord! De är *fakta* och sanningar, livet självt, men individen gör sig inte medveten om detta genom materiella ting eller ett materiellt sinne, utan genom ett andligt sinnelag, genom själens syften och verksamhet i sina lektioner, sina tros-satser som den har utfört genom sina tillämpningar på jorden. [1797-3]

Andligt sinne är att leva i samklang med vårt *eget* helhetsmönster. Cayce uppmuntrade individer att börja leva i enlighet med Guds vilja till den grad att deras livsgnista började ge hopp och uppmuntran till andra. För att odla detta förhållande med Gud är utmaningen att helt enkelt föra vår vilja i linje med Hans. Readingarna föreslår i huvudsak tre saker som hjälper oss att göra detta till en praktisk erfarenhet i vardagen: bön, meditation och tjänande.

Vi tänker kanske ofta på bön som en vädjan till Gud om vad vi behöver eller vad vi vill ha. Men Cayce menade att sann bön inte var så mycket en vädjan om saker som det var ett uttryck för en önskan att få en medvetenhet om Skaparens vilja i våra liv. Med andra ord bjuder bön in Gud att verka genom oss. Meditation å andra sidan, är att rensa undan alla slumpmässiga tankar så att vi kan bli mer anpassade till Kristusmedvetandet inom oss. Det har också kallats för uppmärksam lyssnande. Enligt readingarna:

För bön är en bedjan om ledning, om förståelse. Meditation är att lyssna på det Gudomliga inom oss. [1861-1819]

Avsätt då en specifik tid för bön, avsätt en specifik tid för meditation. Var medveten om skillnaden mellan de båda. Bön är kort sagt tilltal till det Gudomliga inom dig, det Gudomliga utanför dig, och meditation är att vara stilla i kropp, i sinne, i hjärta, att lyssna, lyssna till din Skapares röst. [5368-1]

Ur readingarnas perspektiv blir vi en kanal för Guds aktivitet på jorden genom andlig samstämmighet. Denna samstämmighet leder i sin tur till att vi tjänar andra. Genom att vända oss inåt får vi en medvetenhet om enheten med Kristusmönstret, som väntar på att väckas i våra liv. Detta mönster visar sig när vi hjälper någon som kommer i vår väg efter bästa förmåga. När vi gör vad än vi finner att göra i tjänst, visas nästa steg. Vi lär känna Gud genom att stämma in oss till Hans vilja i interaktionerna med andra:

Således måste varje väsen, varje individ, inse detta genom den egna intoningen. Du måste *veta* att Han vandrar med dig. Och som har nämnts, borde den erfarenheten komma då du hör Hans röst. När du är i samklang kommer du att göra, gör du detta. För som Han har sagt: ”Jag står vid dörren och bultar, om du öppnar, kommer jag in.” Detta kommer att ske, det är då en individuell upplevelse - för varje själ som söker Hans närvaro. Tro inte att Han inte har hört, eftersom det ännu inte verkar så, eller för att du ännu inte har hört Honom, förutom i liv och erfarenheter hos dem du har hjälpt. Sök då inte dina sätt att manifesteras, utan mer och mer: ”Här är jag, Herre, använd mig, sänd mig. Visa vägen som du vill att jag ska gå.” Detta är ett löfte till dig, till varje själ. Men varje själ måste av sig själv *hitta* svaret inom sig. För kroppen är verkligen den levande Gudens tempel. Där har Han lovat att möta dig, där gör Han det. Och så som din kropp, ditt sinne och din själ är i samklang med det Gudomliga som svarar inom dig, så kan du påskynda att lära känna Hans syfte, och du kan uppfylla det ändamål varför du kom in till denna erfarenhet ... För var medveten om det som Han har sagt: ”Se, jag är med dig alltid, ända till tidens slut.” Detta är inte bara ett uttryck, utan en medvetenhet som man kan hitta genom intoning med meditation, med bön, med att öppna sig för Hans ledning. [69-4]

Att tona in sig till det inre Gudomliga gör det möjligt att bli mer medveten om Guds ständiga närvaro.

Ofta har vi övertygat oss själva att vi är ovärdiga att lära känna Gud och vi har därför försummat att söka Honom. Men vi måste inse att Han aldrig har fördömt någon av oss, utan Han har gett oss ett medel för att lära känna oss själva och varandra, ett medel som kommer att hjälpa oss att förstå att allt vi någonsin önskat är att ha en relation med Honom. Vi kan manifesteras Kristusmedvetandet genom att leva Kristus Ande, genom bön, meditation och tjänande. Vi kan lära känna Skaparen genom att försöka utöva Hans egenskaper på jorden.

KRISTUSMEDVETANDET SOM DÖRREN TILL GUDS STÄNDIGA NÄRVARO

Gud vill att vi söker Hans närvaro, att vi blir kanaler för Hans kärlek åt andra. Han söker ständigt att vara i gemenskap med oss, även om vi ofta har svårt att lyssna. Den första studiegruppen fick veta att när de manifesteras Kristusmedvetandet i de dagliga erfarenheterna, öppnar de dörren till Hans närvaro [262-121]. När detta medvetandet (*medvetenheten om vår Enhet med Gud*) uttrycks i våra tankar och handlingar, blir vi kanaler för Guds välsignelser till andra. Cayces uppmaning var att vi skulle bli ljusbärare till dem som är i mörker.

Tyvärr är den mänskliga naturen sådan att vi lätt kan finna att vi predikar för andra vad vi tror att vi har lärt oss, snarare än att bara försöka *leva* den medvetenheten om vår andliga natur på jorden. Med rätt sinne och rätt handling kan vi föra kunskapen om Guds närvaro till var och en av våra aktiviteter:

Då kan du som söker vägen, du som har kommit sökandes för att veta, uppleva, känna närvaron av Kristusmedvetandet inom ditt eget bröst, i din egen erfarenhet, *öppna* dörren till ditt hjärta! För Han är redo att komma in till dem som bjuder in Honom. Han kommer inte objuden, men om du söker finner du, om du knackar öppnas den. När du lever livet, är medvetenheten om Hans närhet, Hans närvaro, din. Och igen, som Hansa: "Älska varandra", och uppfyll på så vis *allt* som var syftet med Hans inträde i materia, att ersätta hat och avundsjuka och sådant som gör en rädd, med kärlek och hopp och glädje. Så blir ni då som Hans barn ... [5749-10]

Var och en av oss måste vända oss inåt så att andens mönster får komma in i våra liv. Gudsmedvetandet uppnås inte med våld eller genom att övertala

andra att göra saker som vi gör, utan att underordna vår vilja Guds vilja. Alla själviska tankar måste ersättas med en önskan att användas som en kanal för välsignelser till andra. När vi befinner oss i en självcentrerad sinnesstämning blir det naturliga att vi upplever en brist eller till och med känner oss lurade i livet. Men när vi placerar någon annans välbefinnande före vårt eget blir vi mer mottagliga för godheten som försöker hitta en väg genom oss:

Genom att ge det som kan vara till hjälp för någon att få inspiration - är detta alldeles säkert något som måste komma inifrån, och vi kan endast riktas mot en väg eller mot ett sätt varifrån vi kan ge. Och så som du ger, kan du få den inspirationen, den välsignelsen. Detta har du förstått i dina bemödanden och i dina syften. Dock har viljan tidvis varit att få kunskap. Detta är inte illa, *om* kunskapen tillämpas på ett sådant sätt att den blir till nytta eller ett nyttigt inflytande i andras liv, att genom din egen princip, dina egna syften, din egen önskan, föra dem till ett uppvaknande till de förmågor som finns i det inre - där alla kan samstämma sig till Kristusmedvetandet inom sig ... Alla är barn till den Kreativa Kraften, Gud. Alla är då bröder med sin Herre, som har lovat: ”Se, jag står vid dörren och bultar, om du öppnar kommer jag in och äter med dig.” Tacka för det du har, möjligheten, dagen, den tid i upplevelsen på jorden då du kan höja din röst för att prisa Honom. [281-56]

När vi blir mer medvetna om vårt inre andliga mönster får vi en djupare insikt i hur vi kan visa det i världen. Endast genom att tillämpa det lilla vi vet varje dag, påskyndas den andan, som möjliggör att vi kan uppleva samklang och enhet med Honom. Och i processen att upptäcka vår egen andliga natur, börjar vi känna igen varje individ som en sökare längs vägen.

JESUS SOM EN ÄLDRE BRODER

Som nämnts tidigare presenterar Edgar Cayce-materialet Jesu liv som ett exempel för varje själ på jorden. Kunskapen om Hans andliga natur och manifestationen av Kristusmedvetandet ledde till kännedomen att: ”Jag och Fadern är ett.” (Joh 10:30) Men mer än bara en kännedom om Hans relation till det gudomliga säger readingarna att Jesus levde på ett sådant sätt att Han placerade andras behov före sina egna och valde på så vis att stå till tjänst för alla. Genom att göra så blev Han ”Den Gode Herden” för

alla Guds barn, som tog på sig uppdraget att hjälpa var och en av oss att hitta vägen tillbaka till Skaparen, oavsett religiös bakgrund. Jesus förstod att Hans eget liv var att vara en kanal för Guds aktiviteter åt andra. När vi känner oss förvirrade när det gäller vår egen riktning, kan vi därför ofta hitta svaret genom att hjälpa andra att hitta sitt sätt. Cayce rekommenderade detta till alla, under stunder av förvirring, tvivel eller problem som verkade oöverstigliga. Jesus, som en Äldre Broder, stod redo att hjälpa dem:

När det gäller hur man ska möta varje problem: Ta det till Jesus! Han är ditt svar. Han är Liv, Ljus och Odödlighet. Han är Sanningen och din Äldre Broder. Det är inte frågan om vem som ska stiga mot himlen för att ge dig ett meddelande, eller vem som ska färdas över havet för att du ska känna Honom, utan Han är i ditt eget hjärta, ty Han har sagt: ”Se, jag står vid dörren och bultar.” Kommer du att öppna och släppa in Honom? För i *Honom* finns styrkan, inte i lagen, inte i människan, inte i antalet människor, inte heller i villkor eller omständigheter. För Han härskar, Han skapar dem, varenda en. Har det inte givits eller sagts dig, har det inte varit känt i dina erfarenheter att ”Han är Ordet, Han skapade allt som har skapats, och utan Honom finns inget skapat som har skapats?” Och Han *lever* i hjärtan och själar hos dem som söker hålla Hans bud. Detta är alltså inte idealistiskt - men ett *ideal!* Vad vill Jesus att du ska göra när det gäller varje fråga i relationerna med medmänniskorna, i ditt hem, i dina dagliga problem. Detta borde vara frågan, snarare än: ”Vad ska jag göra?” [1326-1]

När Jesus sa: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig” (Joh 14:6), konstaterar Han att Hans eget liv var ett exempel för var och en av oss, och bara genom att leva i enlighet med detta mönster - den yttre manifestationen av Kristusmedvetandet inom oss - kan vi komma till fullt medvetande om vår sanna relation med det Gudomliga. I huvudsak innebär det mönstret en attityd av osjälviskt tjänande, att bli en kanal för välsignelser åt andra.

OSJÄLVISKHET SOM INSTÄLLNING

Beroende på våra val och handlingar blir vi enligt readingarna antingen tjänare till våra egna önsknings eller tjänare av andras behov. För de flesta

av oss är själviskhet det största felet vi står inför. Av den anledningen måste vi ständigt sträva efter att bli medvetna om vårt syfte för att vara på jorden. Cayce gav ofta individer rådet att inte bli utmattade av att göra gott:

Så, idag ska vi i det egna inre medvetandet svara på: ”Är jag min broders väktare?” Inte: ”Vad är världen skyldig mig?” utan: ”Vad kan jag som individuell själ som söker Gud bidra med, som söker känna Hans ansikte, som kan påskynda Herrens dag?” För när vi som individer ser oss omkring inser vi mer och mer att vi faktiskt lever och rör oss och är i Honom, och vi blir också medvetna om varifrån vi kom. Och vi inser att det som Han har sagt: ”Om ni vill vara mitt folk, kommer jag att vara er Gud,” gäller för mig, för dig, för varje själ som har välsignats med medvetenhet, kännedom om liv. För livet självt i alla dess former och faser är verkligen ett uttryck för det vi dyrkar som Gud. [3976-22]

Det är viktigt att komma ihåg att ”osjälviskhet” inte betyder att bortse från jaget eller att tänka på jaget som värdelöst. Det är inte att bli en dörrmatta. Sann osjälviskhet medför att individualiteten i ens själ blir en kanal för Kristus verksamhet. Alla har kapacitet att användas på detta sätt om vi bara kunde inse våra möjligheter, dag för dag, i samverkan med andra:

Vet att det är i de små sakerna, inte i jättelika applåder, inte i klockringningar eller i högljudda visselpipor, som Människosonen kommer - ödmjukt, försiktigt, snällt, milt, lågmält - för den som är den största bland er betjänar alla. Detta är inställningen. Ja, det är bra att andra i hemmet, andra i omgivningen och sammanslutningen också får ta del. Fråga dem, så att de hjälper till med problemen, även så som Han ber att du öppnar dörren till ditt hjärta, så att Han kan kliva in, att ge dem möjlighet till en del av tjänsten. Detta är inställningen och sättet. För som Han har sagt: ”I min Faders hus finns många boningar.” I problemen i vardagens sysslor, i vardagens skyldigheter, finns det många möjligheter - och därmed även i Hans hus. För din kropp är verkligen den levande Gudens tempel, och där har Han lovat att möta dig. Han har sagt: ”Om du ropar ska jag höra och svara snabbt.” Låt då ditt eget medvetande vittna om de dagliga aktiviteterna, att du ofta går och pratar i bön med din Herre och Mästare, din broder, som har gett dig en andel i härligheten hos Guds rike, genom att du helt enkelt är tålmodig och

vänlig mot andra som är svåra att hantera ibland. Och i bön, i hopp, i önskan kan du i Honom hitta den hjälp som behövs. [3161-1]

Att tjäna andra är den största tjänsten till Gud. När jaget ställs åt sidan tillåts anden att lysa genom oss. Vi visar Guds närvaro i våra liv och uttrycker vårt inre helhetsmönster när vi sträcker oss mot någon annan. Som readingarna säger är den största tjänande handlingen inte nödvändigtvis något mer än att bara vara vänlig, bara vara kärleksfull, bara ge nytt hopp i livet för någon som kan ha gett upp. På detta sätt delar vi med andra samma glädje, frid och lycka som Han vill dela med oss.

SLUTSATS

Oavsett vem vi är eller var vi befinner oss, har vi en koppling till varandra. Vi är alla barn till samma Gud. Djupt inom oss har vi en medvetenhet om Hans kraft, makt, kärlek och närvaro. Den närvaron manifesteras i omvärlden när vi gör det bästa som vi vet att vi borde göra. Genom att bli kanaler för Hans kärlek och tjäna dem vi möter, blir världen en bättre plats för att vi är en del av den. Meditation, bön och tjänande för oss bortom våra egna problem och svårigheter och gör det möjligt för oss att öppna dörren till Hans ständiga närvaro.

Om vi vill vara Hans folk, kommer Han att vara vår Gud. Den relation vi har med Skaparen har varit vår födslorätt från världens begynnelse. Medvetenheten om enheten med Honom kommer när vi manifesterar Kristusmedvetandet i det dagliga livet. Han står vid dörren och bultar, för vi har blivit kallade att tjäna. Edgar Cayces readingar ber oss att tillåta Hans närvaro i våra liv. Från denna dag framåt, låt oss försöka manifesteras Skaparens aktiviteter på jorden:

... dörren är genom livet, andan i livet, inte människan, men andan som manifesteras i Kristusmedvetandet i den materiella världen. Så, när var och en i sitt dagliga liv manifesterar inför andra, det medvetandet som standard, så öppnas dörren för det väsendet, den själen, att växa och förhärliga den andan till glorifierande av Fadern, att tappa bort sitt jag i tjänande av andra, så att Hans namn för evigt kan upprättas på jorden. [262-27]